

2018-2019

11ο Γυμνάσιο Ηρακλείου

Υπεύθυνες καθηγήτριες: Χρηστάκη Κλειώ, Κυδωνιέως Κυριακή

Είμαστε μια ομάδα παιδιών, που κοιτάζοντας γύρω
μας την πόλη μας και τη γειτονιά μας, είδαμε
συμπεριφορές που δεν μας άρεσαν, και γι' αυτό
αποφασίσαμε να μιλήσουμε, να δράσουμε και να
δώσουμε τις δικές μας λύσεις.

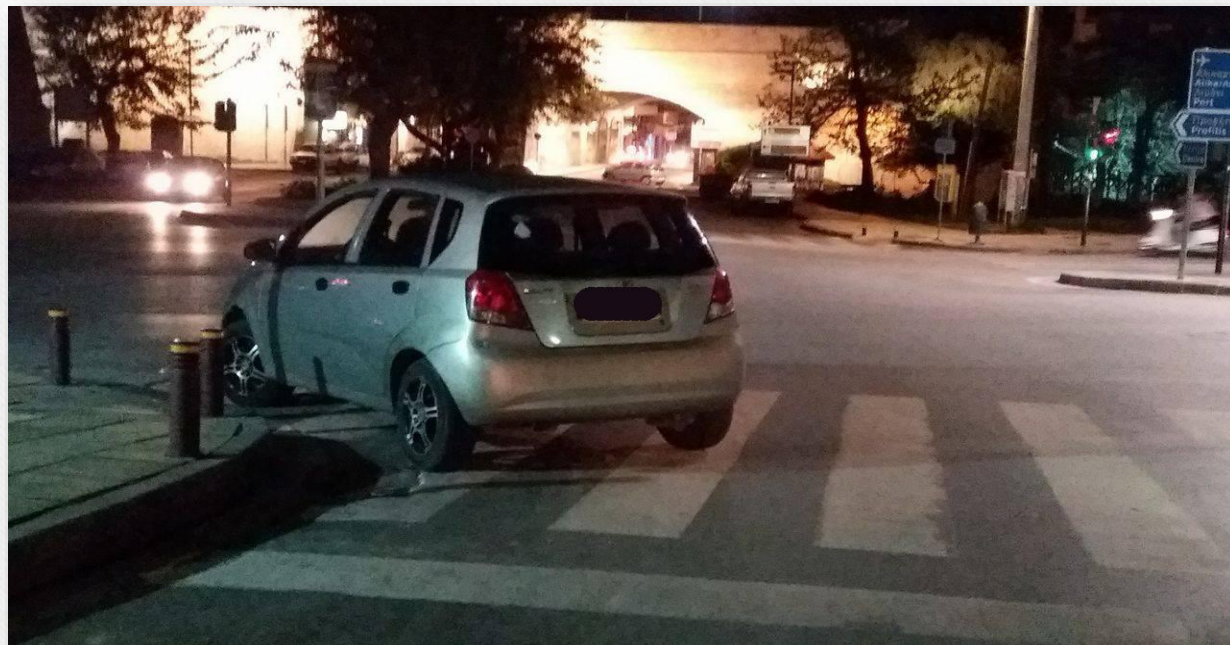
Κάνοντας μια βόλτα
στο κέντρο, οδός
Κορωναίου,
συναντήσαμε εικόνες
σαν κι αυτές.
Παραβάσεις άλλοτε
μικρές, μεγάλες,
αστείες, σοβαρές.

Πανεπιστημιακό
Γενικό Νοσοκομείο
Ηρακλείου.
Δεν είναι
ατύχημα...αλλά ένας
ευφάνταστος τρόπος
για να παρκάρετε!

Οδός Δαιδάλου
Πεζόδρομος! Ε και...

Οδός Χρυσοστόμου
παραβάσεις

και ξανά παραβάσεις στην
οδό Χαριλάου Τρικούπη

Παρακινήθηκαμε να γράψουμε μια ιστορία, για ένα κορίτσι με κινητικά προβλήματα και την καθημερινότητά του σε μια πόλη σαν το Ηράκλειο.

Σε αυτήν την ιστορία όμως, δίνεται η επιλογή στους αναγνώστες να πάρουν αποφάσεις στα κρίσιμα σημεία. Αν το τέλος δεν είναι το επιθυμητό πάντα... μην αγχώνεστε υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης.

Η Αυγή μιας καινούριας εποχής

Θα ήταν δύσκολο. Το ήξερε πως θα ήταν δύσκολο. Την είχαν προετοιμάσει γι' αυτό. Πολλά πράγματα στη ζωή της Αυγής θα άλλαζαν. Βρισκόταν ακόμη σε εκείνο το μουντό και άχρωμο δωμάτιο του νοσοκομείου, ξαπλωμένη στο κρεβάτι με κλειστά τα μάτια. Δεν κοιμόταν, δημιουργούσε εικόνες στο μυαλό της, αναμνήσεις που ανήκουν στο παρελθόν, όμορφες στιγμές που δεν θα μπορούσε να ξαναζήσει ποτέ πια.

Άνοιξε τα μάτια της απότομα και κάρφωσε το βλέμμα της στο ταβάνι. Προσπάθησε να αδειάσει εντελώς το κεφάλι της να απαλλάξει το μυαλό της από όλες τις σκέψεις που έκαναν τα μάτια της να γεμίσουν δάκρυα. Ήξερε πως μόλις έβγαινε από το νοσοκομείο θα είχε να αντιμετωπίσει μία νέα καθημερινότητα, σκληρή και πολύ διαφορετική.

Η Αυγή όμως ήταν δυνατή κοπέλα. Είχε μάθει από μικρή να μην το βάζει ποτέ κάτω, να έχει πίστη στον εαυτό της και να προσπαθεί πάντα να πετύχει τους στόχους της, όσο μακρινοί κι απίθανοι κι αν φαίνονταν.

Το γεγονός όμως ότι θα περνούσε την υπόλοιπη ζωή της σε αναπηρικό αμαξίδιο τη φόβιζε.
Μερικές φορές αυτός ο φόβος την κυριεύε. Την έκανε να χάνεται μέσα σε απαισιόδοξες σκέψεις.

“Πως θα τα καταφέρω μόνη μου; Δεν θέλω να αναγκάσω τους γονείς μου να με έχουν υπό την προστασία τους. Είμαι 20 χρονών πια, πρέπει να βρίσκω μόνη μου λύσεις για τα προβλήματά μου. Και η σχολή μου; Θα μπορώ να ανταπεξέλθω στα μαθήματα και στις υποχρεώσεις μετά από αυτό;”

Αυτά σκεφτόταν και πάντα κατέληγε να κατηγορεί τον εαυτό της.
Για εκείνη τη νύχτα,
για εκείνη τη λάθος στιγμή,
για εκείνο το λάθος άνθρωπο που εμπιστεύτηκε,
για εκείνη την απότομη στροφή,
για εκείνα τα δευτερόλεπτα που άλλαξαν δραματικά όλη της τη ζωή.

“**Σταμάτα Αυγή**” έλεγε στον εαυτό της
“Τα δάκρυα δεν σε βοηθούν. Επικεντρώσου στο μέλλον και ξέχνα το παρελθόν”.

Σε δύο μέρες θα έβγαινε από το νοσοκομείο. Οι γιατροί και οι γονείς της είχαν φροντίσει να την ενημερώσουν για το τι της είχε συμβεί. Είχε πλήρη επίγνωση της κατάστασης και είχε ήδη ξεκινήσει να ψάχνει τρόπους για να μπορεί να κινείται μέσα στην πόλη και να είναι ανεξάρτητη μιας και οι γονείς της θα επέστρεφαν σε λίγο καιρό στο σπίτι τους έξω από την πόλη.

Βιαζόταν να περάσουν αυτές οι δύο μέρες, να βγει στον έξω κόσμο ξανά. Να έρθει αντιμέτωπη με τις δυσκολίες του να κινηθείς και να μεταφερθείς μέσα στην πόλη με αναπηρικό αμαξίδιο.

Ήταν τολμηρή και είχε πίστη στον εαυτό της. Παράλληλα όμως ένιωθε φόβο και ανασφάλεια για το νέο ξεκίνημα που θα έπρεπε να κάνει.

Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι σαν την Αυγή οι οποίοι είτε εκ γενετής είτε μέσα από κάποιο ατύχημα είναι αναγκασμένοι να περάσουν τη ζωή τους σε αναπηρικό αμαξίδιο.

Πόσο εύκολο είναι για αυτούς τους ανθρώπους να κινούνται μέσα στην πόλη;

Πώς καταφέρνουν να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους και στους ρυθμούς της πόλης, όταν για να μετακινηθούν είναι υποχρεωμένοι να διασχίζουν αποστάσεις πάνω στο καρότσι τους;

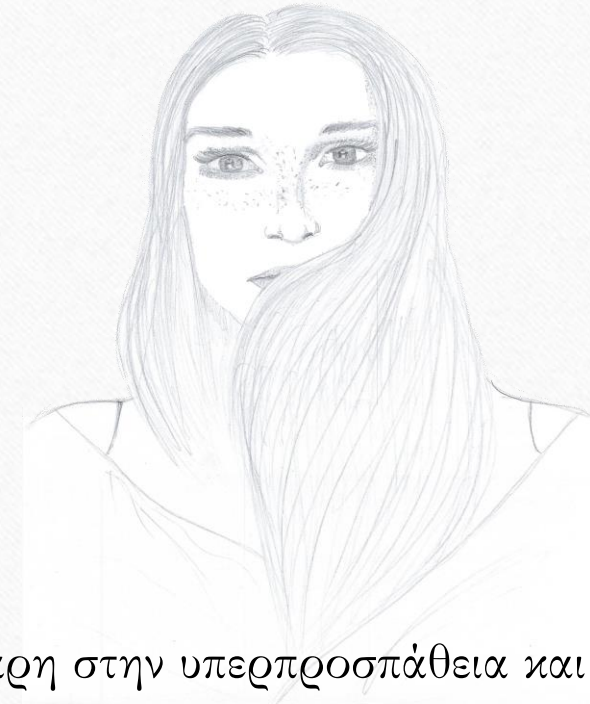
“Σπίτι μου σπιτάκι μου”, ψιθύρισε χαμογελώντας η Αυγή. Οι κενές και μαύρες μέρες στο νοσοκομείο είχαν πια τελειώσει. Είχε επιστρέψει στο σπίτι της, τη μικρή της γκαρσονιέρα που τόσο αγαπούσε αλλά ίσα που χωρούσε δύο άτομα. Πώς θα έμεναν εκεί οι γονείς της μαζί της;

-“Μην ανησυχείς Αυγούλα μου θα τα καταφέρουμε” την καθησύχαζε η μητέρα της.

Οι πρώτες δύο μέρες είναι λίγο δύσκολες για εκείνη. Έπρεπε να συνηθίσει την καθημερινότητα της πάνω στο καρότσι.

Έπειτα όμως άρχισε να μαθαίνει πώς να κάνει κάποια πράγματα και χάρη στην υπερπροσπάθεια και τη βοήθεια των γονιών της κατάφερε να βρει ξανά το χαμόγελό της. Ήταν αισιόδοξη κοπέλα και είχε πίστη στον εαυτό της. Ήταν θετική και έτοιμη να χτίσει ξανά τη ζωή της.

- “Να προσέχεις αγάπη μου όλα θα πάνε καλά πιστεύουμε σε σένα και καλά θα κάνεις να πιστέψεις και εσύ στον εαυτό σου γιατί είσαι πολύ μα πολύ δυνατός άνθρωπος”. Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια των γονιών της, λίγο πριν μπουν στο αυτοκίνητο για να γυρίσουν πίσω στο σπίτι τους.
- “Και τώρα μόνη μου” είπε η Αυγή καθώς έκλεινε την πόρτα του διαμερίσματος της.

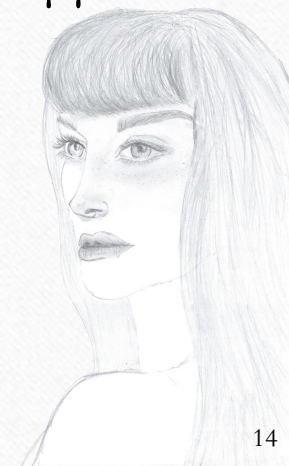
Ένωθε λίγη μοναξιά αλλά δεν την έπαιρνε από κάτω. Θα ξημέρωνε Δευτέρα, το πρωί θα ερχόταν ο Σταύρος και η Χριστίνα για να πάνε μαζί στη σχολή. Είχε ήδη επιστρέψει κανονικά στη σχολή της αλλά αύριο θα ήταν η πρώτη μέρα που θα τη συνόδευαν οι φίλοι της και όχι οι γονείς της. Εύπνησε αρκετά νωρίς ετοίμασε το πρωινό της και έφτιαξε τα μαλλιά με απόλυτη επιμέλεια.

Ένωθε λίγο άγχος και αυτό την ενοχλούσε. “Σιγά βρε Αυγή! λες και τα παιδιά δεν σε έχουν ξαναδεί” σιέφτηκε και καθυσάχασε λίγο τον εαυτό της. Ο Σταύρος και η Χριστίνα την περίμεναν στην είσοδο της πολυκατοικίας.

Η Αυγή κατέβηκε για πρώτη φορά μόνη της από το ασανσέρ και ένωθε αρκετά περήφανη για τον εαυτό της.

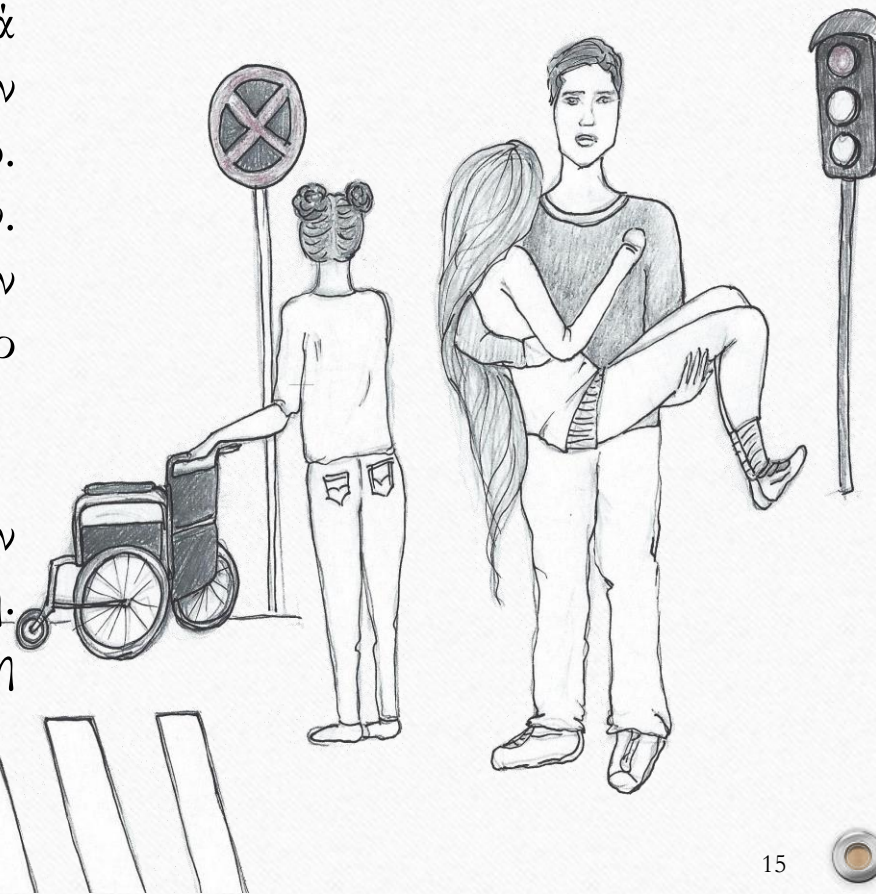

- “Επιτέλους ρε παιδί για νύφη ετοιμάζεις τόση ώρα;” την πείραξε ο Σταύρος.
- “Μμμμ κρυάδες” του απάντησε με ύφος η Αυγή.

Η Χριστίνα ξεκίνησε να σπρώχνει το καροτσάκι της Αυγής και τα πράγματα φαινόταν να πηγαίνουν καλά, μέχρι που εμφανίστηκε η πρώτη δυσκολία. Κάποιος “ανεγκέφαλος”, όπως τον χαρακτήρισε ο Σταύρος είχε παρκάρει πάνω στη ράμπα αναπήρων. Τα παιδιά δυσκολεύτηκαν να ξεκολλήσουν. Η Αυγή δεν συμμετείχε στην κουβέντα των παιδιών για το πώς θα περάσουν από εκείνο το σημείο. Ένιωθε υπεύθυνη για αυτό το χρονοβόρο και δυσάρεστο συμβάν. Τελικά ο Σταύρος πήρε αγκαλιά την Αυγή και πέρασαν μαζί την διάβαση έξω από το ΤΕΙ, βρίσκοντας με αυτόν τον τρόπο διέξοδο στο πρόβλημα τους.

- “Μα πόση ανευθυνότητα πια; Πόσο δύσκολο είναι δηλαδή να μην παρκάρουν πάνω στις ράμπες. Η χρήση τους είναι συγκεκριμένη. Όχι για να βάζει ο καθένας το αυτοκίνητο του” είπε ενοχλημένα η Χριστίνα.

Λίγα μέτρα μόλις από την είσοδο στη σχολή εμφανίστηκε μία ακόμα δυσκολία. Καθώς περνούσαν τη διάβαση πεζών ένας ταξιτζής τους φώναξε ενοχλημένα να κάνουν πιο γρήγορα γιατί έκοβαν την κυκλοφορία. Εκείνη τη στιγμή η κίνηση ήταν ανυπόφορη, αμέτρητα αυτοκίνητα βρίσκονταν στο δρόμο και οι οδηγοί τους φανερά θυμωμένοι και βιαστικοί κόρναραν και φώναζαν.

- “Η κατάσταση έχει γίνει πια ανυπόφορη. Έχουμε πνιγεί στο καυσάεριο με τόσα αυτοκίνητα στους δρόμους. Πρέπει κάτι να γίνει!!” είπε θλιμμένα η Αυγή.

Μπήκαν επιτέλους στη σχολή όπου και χωρίστηκαν γιατί η Αυγή είχε διαφορετικά μαθήματα από τα παιδιά.

- “Τα λέμε αργότερα Αυγή” την αποχαιρέτησαν τα παιδιά .
- “Κάτι πρέπει να κάνουμε Χριστίνα. Η Αυγή είναι χάλια. Είδες τα μάτια της; Είχε δακρύσει” είπε στεναχωρημένα ο Σταύρος.
- “Έχεις δίκιο, έχω κάτι στο μυαλό μου αλλά δεν είμαι σίγουρη για το αν μπορούμε να το κάνουμε”.

Εσύ τι επιλέγεις;

A. Ενημέρωση φορέων του δήμου

Διάβασε τη συνέχεια στη σελίδα 17

B. Δημιουργία ομάδας εθελοντών

Διάβασε τη συνέχεια στην σελίδα 19

A.

“Εντάξει Χριστίνα μου θα κάνω ότι μπορώ στο υπόσχομαι. Να ξέρεις ότι με κάνεις πολύ περήφανο”.

Η Χριστίνα αποφάσισε να μιλήσει το θείο της ο οποίος δούλευε στο δήμο και να του πει για όλες τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν με την Αυγή στο δρόμο. Αυτές τις δυσκολίες δεν τις αντιμετωπίζει μόνο η Αυγή αλλά αρκετοί άνθρωποι. Γονείς με καροτσάνια μωρών, άνθρωποι με κινητικές δυσκολίες, τυφλοί που χρησιμοποιούν τις ράμπες αλλά και γενικά όλοι οι άνθρωποι που κινούνται μέσα στην πόλη.

Πλέον οι δρόμοι αλλά και τα πεζοδρόμια είναι ασφυκτικά γεμάτα με οχήματα. Τα ποσοστά καυσαερίου στην πόλη έχουν αυξηθεί δραματικά. Η κατάσταση έχει γίνει αποπνικτική. Κανείς πλέον δεν μπορεί να μετακινηθεί άνετα και εύκολα.

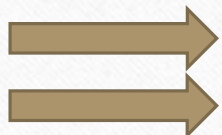
Προσοχή!!!
Εκτελούνται έργα..

Λαμβάνοντας τα όλα αυτά υπόψη οι αρμόδιοι του δήμου αποφάσισαν να αναλάβουν δράση. Ξεκίνησαν να κάνουν ενημέρωση στα σχολεία για να ευαισθητοποιήσουν όλα τα παιδιά για την οικολογική μετακίνηση με σκοπό να συμβάλλουν στη μείωση των οχημάτων στην πόλη. Στη συνέχεια επιδιόρθωσαν όλα τα πεζοδρόμια τα οποία δεν ήταν κατάλληλα για να περνούν οι πεζοί με ασφάλεια. Επίσης έβαλαν πινακίδες τριγύρω στην πόλη που θα ενημερώνει τους οδηγούς για το που μπορούσαν να παριάρουν.

Αυτά τα μέτρα άλλαξαν λίγο την κατάσταση στην πόλη και έκαναν τη μετακίνηση λίγο ευκολότερη. Το έργο της πεζοδρόμησης στο κέντρο της πόλης βοήθησε αρκετά αλλά το πραγματικό πρόβλημα δεν είχε ακόμα λυθεί. Ο αριθμός των οχημάτων δεν είχε μειωθεί.

ΤΕΛΟΣ

Επιστροφή στη σελίδα επιλογής
Συνέχεια στη επόμενη ιστορία

Πήγαινε στη σελίδα 16
Προχώρησε στη σελίδα 21

B. Τότε ήταν που πήρε και η Αυγή μέρος σε αυτή την εκστρατεία για τη μείωση των οχημάτων στην πόλη. Η Χριστίνα και ο Σταύρος της είπαν για την προσπάθεια που είχε γίνει τον τελευταίο καιρό για την οικολογική μετακίνηση μέσα στην πόλη με δική τους πρωτοβουλία και για την έρευνα που είχαν πραγματοποιήσει.

Η Αυγή θεώρησε πως ήταν ανάγκη να κάνει και εκείνη κάτι για αυτό το σκοπό. Μαζί με μια μεγάλη ομάδα φίλων, συμφοιτητών, αλλά και απλών εθελοντών η Αυγή ξεκίνησε τη δική της εκστρατεία για ένα ομορφότερο μέλλον μέσα στην πόλη της.

Τύπωσαν και μοίρασαν φυλλάδια σχετικά με τους εναλλακτικούς τρόπους μετακίνησης στην πόλη. Δεν έχαναν ευκαιρία να τονίζουν στον κόσμο πόσο ανάγκη υπήρχε για πιο άδειους δρόμους, όχι πνιγμένους στο καυσαέριο και στα αυτοκίνητα.

Έκαναν ομιλίες σχετικά με το πόσο εύκολη και ωφέλιμη ήταν η χρήση των μέσων μαζικής μεταφοράς. Ζήτησαν από τους πολίτες να συμπληρώσουν το ερωτηματολόγιο που δημιούργησαν με στόχο την ευαισθητοποίηση του κόσμου, κατέγραψαν τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου και τα απέστειλαν στους τοπικούς φορείς.

Συμπληρώστε το και εσείς πατώντας εδώ

5 ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ
ΣΚΕΨΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

- 1 ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΤΑ ΜΕΣΑ ΜΑΖΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ**
Χρησιμοποιώντας τα μέσα μαζικής μεταφοράς, συμβάλλεις σημαντικά στην μείωση του καυσαερίου. Μήπως θα ήταν καλύτερα αέρα να πάρεις το λεωφορείο;
- 2 ΕΧΕΙΣ ΣΚΕΦΤΕΙ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΙΣ ΞΑΝΑ ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ;**
Το ποδήλατο είναι ο οικολογικότερος τρόπος μετακίνησης! Εξοικονομείς χρήματα και βελτιώνεις την φυσική σου κατάσταση!
- 3 ΣΕΒΑΣΟΥ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ!**
Μην παρκάρεις πάνω σε διαβάσεις και ράμπες. Πώς θα ένιωθες αν ήσουν στην θέση ενός ατόμου με κινητικά προβλήματα; Η καθημερινή τους μετακίνηση μέσα στην πόλη είναι δύσκολη λόγω της παράνομης στάθμευσης και της κίνησης στους δρόμους.
- 4 ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΣ ΠΑΝΤΟΥ ΤΟ Ι.Χ.; ΣΚΕΨΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ!**
Συνάντησε τους φίλους σου και μεταφερθείτε όλοι με ένα αυτοκίνητο! Μοιραστείτε τα έξοδα για τη μεταφορά και εξοικονομήστε χρήματα! Με αυτόν τον τρόπο χρησιμοποιείτε το αυτοκίνητο αλλά εκπέμπετε λιγότερους ρύπους!
- 5 ΠΗΓΑΙΝΕ ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ!**
Το περπάτημα είναι μια εξύγινη και πρωτότυπη οικολογική λύση! Πήγαινε με τα πόδια σε κοντινές αποστάσεις. Κάνεις γυμναστική και ταυτόχρονα βοηθάς το περιβάλλον!

CREATED BY ECOMOBILITY TEAM-11 ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Δημιούργησαν ένα σποτ ενημερώνοντας την τοπική κοινωνία σχετικά με τη δράση τους και πήραν συνέντευξη από πολίτες σχετικά με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στους δρόμους του Ηρακλείου τις οποίες και ανάρτησαν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Έχοντας πάρει έγκριση από το δήμο, ζωγράρισαν σε τοίχους όλης της πόλης ευφάνταστες αλλά και συνάμα βγαλμένες από την πραγματικότητα ζωγραφιές που απεικόνιζαν το πόσο άσχημη ήταν η κατάσταση στην πόλη αλλά πόσο όμορφη θα μπορούσε να γίνει αν όλοι μαζί προσπαθούσαμε να αλλάξουμε τις συνήθειές μας.

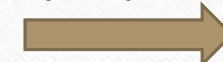
Επιστροφή στη
σελίδα επιλογής

Πήγαινε στη
σελίδα 16

Συνέχεια στη
επόμενη ιστορία

Πήγαινε στη
σελίδα 21

Γράψε εδώ τις δικές σου ιδέες για το πώς μπορούμε να βοηθήσουμε την Αυγή και τους φίλους της να δημιουργήσουν μια πόλη φιλική προς τους κατοίκους της αλλά και το περιβάλλον.

Αυτή η υπόθεση χρειάζεται πολλή φαντασία !!!

Λίγες μέρες πριν...

Η Αυγή ήταν ξαπλωμένη και αμέριμνη στον καναπέ του σπιτιού της, διάβαζε ένα βιβλίο και η δράση την είχε συνεπάρει. Αγαπούσε πολύ τα βιβλία. Τη βοηθούσαν να ξεχαστεί και να περάσει ευχάριστα την ώρα της. Λίγο αργότερα μπήκαν στο σπίτι οι γονείς της. Η μητέρα της υποσχέθηκε πως θα της μαγειρέψει τα αγαπημένα της μακαρόνια με κιμά και ύστερα θα πάνε όλοι μαζί, μία βόλτα στο πάρκο της γειτονιάς. Η Αυγή έλαμψε από χαρά.

Είχε καιρό να χαμογελάσει και τώρα φαινόταν πιο χαρούμενη από ποτέ. Ο πατέρας της φαινόταν ακόμη πιο χαρούμενος γιατί καταλάβαινε πως η κόρη του είχε αρχίσει να προσαρμόζεται στα καινούρια δεδομένα. Αφού γευμάτισαν και συζήτησαν στο τραπέζι ντύθηκαν και ετοιμάστηκαν για τη βόλτα τους.

Βγήκαν από το σπίτι τους και κατευθύνθηκαν κατά μήκος της παραλιακής οδού. Τότε άρχισαν να εμφανίζονται οι πρώτες δυσκολίες. Η κίνηση στους δρόμους ήταν μεγάλη και η μετακίνηση δύσκολη. Η Αυγή με τους γονείς της, ήθελαν να περάσουν απέναντι όμως κανένας οδηγός δε σταματούσε. Με τα πολλά κατάφεραν να περάσουν απέναντι και μερικά μέτρα μακριά αντιμετώπισαν άλλη μία δυσκολία. Ένα αμάξι ήταν παρκαρισμένο πάνω στη ράμπα για τους ανάπηρους πράγμα το οποίο έκανε τη μετάβασή του στο πεζοδρόμιο αδύνατη. Η Αυγή άκουσε τον πατέρα τους να μουρμουράει και να λέει:

- “ Που είναι η Τροχαία να επιβάλλει πρόστιμα σε όλους αυτούς τους ασυνείδητους! ”

Η Αυγή αναγνώρισε την απογοήτευση στο πρόσωπο και στις κινήσεις του πατέρα της και λυπόταν πολύ. Τότε ο πατέρας της είπε πως καλό θα ήταν να επιστρέψουν στο σπίτι γιατί η μετακίνησή τους ήταν αρκετά δύσκολη και επικίνδυνη. Η Αυγή απογοητεύτηκε.

Τι συμβουλεύεις να κάνει η Αυγή;

A. Να συνεχίσει τη βόλτα

Διάβασε τη συνέχεια στη σελίδα 24

B. Να γυρίσει σπίτι

Διάβασε τη συνέχεια στη σελίδα 25

A. Η Αυγή τελικά παρακάλεσε τους γονείς της να συνεχίσουν τη βόλτα τους. Εκείνοι δεν μπορούσαν να της χαλάσουν το χατίρι και συνέχισαν τη βόλτα τους αυτή τη φορά με περισσότερη αισιοδοξία και αντιμετωπίζοντας το κάθε πρόβλημα με θετικότητα. Λίγο πιο κάτω είδαν ένα τροχονόμο να κόβει κλήσεις στους οδηγούς που είχαν παρκάρει παράνομα. Οι οδηγοί έτρεχαν πανικόβλητοι να προλάβουν να φύγουν πριν δεχτούν την κλήση ενώ άλλοι παρακαλούσαν τον τροχονόμο να μην τους κόψει κλήση. Μέσα σε λίγη ώρα οι δρόμοι και τα πεζοδρόμια ήταν πιο ασφαλή από ότι πριν τόσο για την Αυγή, όσο και για όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους.

Ο πατέρας της Αυγής μονολόγησε:

- “Μα πόσο αναγκαία είναι η διαρκής παρουσία της τροχαίας στους δρόμους τελικά”.

Η Αυγή τον άκουσε και χαμογέλασε. Σκέφτηκε όμως ότι ο σεβασμός των κανόνων πρέπει να γίνει μέρος της κουλτούρας μας διαφορετικά δεν θα δούμε αποτελέσματα. Αφού πρώτα ευχαρίστησαν τον τροχονόμο που έκανε τη δουλειά του σωστά συνέχισαν τη βόλτα τους φτάνοντας τελικά στο πάρκο χωρίς να αντιμετωπίσουν καμία άλλη δυσκολία. Εκεί πέρασαν ένα ήσυχο απόγευμα το οποίο τους ήταν αναγκαίο προκειμένου να συνεχίσουν τη ζωή τους με αισιοδοξία.

Επιστροφή στη
σελίδα επιλογής

ΤΕΛΟΣ

➔ Σελ. 23

Συνέχεια στη
επόμενη ιστορία

➔ Σελ. 26

B. Η Αυγή τελικά αποφάσισε να ακούσει τους γονείς της και να επιστρέψουν σπίτι. Φυσικά η ίδια δεν το ήθελε αλλά καταλάβαινε πως η μετακίνησή τους ήταν δύσκολη και επίπονη. Απογοητευμένοι επέστρεψαν στο σπίτι τους όπου ο καθένας ασχολήθηκε με τις καθημερινές του ασχολίες. Ο πατέρας της Αυγής κάθισε στο γραφείο του και χάθηκε στον εργασιακό φόρτο ενώ η μητέρα της καταπιάστηκε με τις δουλειές του σπιτιού.

Η Αυγή ξάπλωσε στον καναπέ και συνέχισε την ανάγνωση του βιβλίου της. Λίγη ώρα μετά έκλεισε το βιβλίο και το άφησε στο τραπέζι. Ήταν απογοητευμένη που μερικοί ασυνείδητοι οδηγοί της στέρησαν μια βόλτα που τόσο χρειαζόταν. Κοίταξε έξω από το παράθυρο, οι δρόμοι γεμάτοι αυτοκίνητα, κίνηση παντού, η ατμόσφαιρα αποπνικτική. Η Αυγή μελαγχόλησε. Δεν της άρεσε όλο αυτό. Φαντάστηκε τον ιδανικό για αυτήν κόσμο. Ποδήλατα να κυκλοφορούν στους δρόμους ανενόχλητα αντί για αυτοκίνητα, πεζούς να περπατούν πάνω σε πεζοδρόμια. Πόσο ωραία θα ήταν σκέφτηκε, ούτε ρύπανση της ατμόσφαιρας, ούτε εμπόδια για πεζούς και άτομα με αναπηρία.

“ Αχ πόσο ωραία θα ήταν! ” μονολόγησε. Η σκέψη όμως πως αυτό απείχε πολύ από την πραγματικότητα την γέμιζε με ανησυχία.

ΤΕΛΟΣ

Επιστροφή στη
σελίδα επιλογής

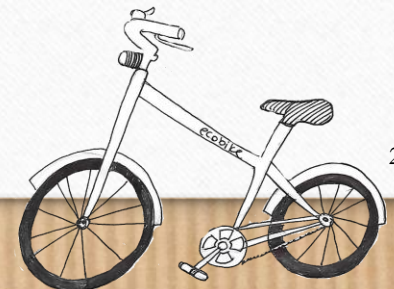

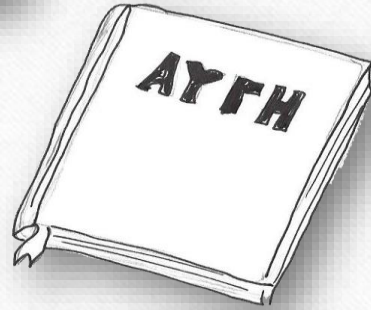
Σελ. 23

Συνέχεια στη
επόμενη ιστορία

Σελ. 26

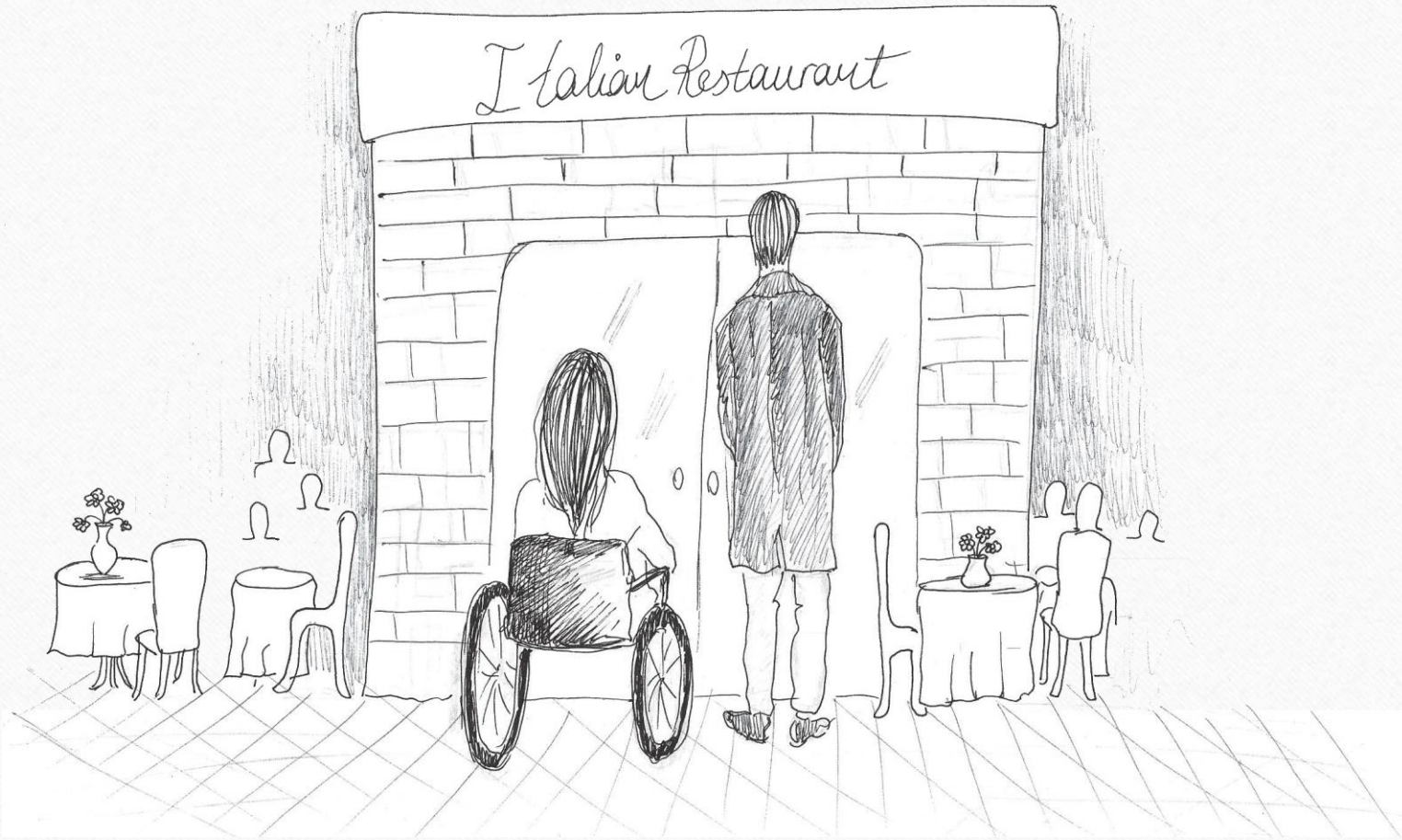

Η Αυγή, για να ξεχάσει τα προβλήματα που αντιμετώπιζε, αποφάσισε να πάρει το αγαπημένο της τετράδιο και να γράψει όπως παλιά. Πριν το ατύχημά της η Αυγή είχε εκδηλώσει μία ιδιαίτερη αγάπη για την ποίηση. Μέσα από τα ποιήματά της ταξίδευε, αναπολούσε στιγμές του παρελθόντος και μία ξεχωριστή γαλήνη κυρίευε όλο της το σώμα.

Όμως η Αυγή καθώς σκεφτόταν πώς θα μπορούσε να αρχίσει το ποίημα της πέταξε το μολύβι της απογοητευμένη. Στο νου της εμφανιζόταν δυσάρεστες εικόνες που προσπαθούσε να ξεχάσει. Όμως ήξερε ότι θα μείνουν για πάντα χαραγμένες στο μυαλό της.

Ο πατέρας της παρακολουθούσε τις κινήσεις της χωρίς η ίδια να έχει καταλάβει κάτι. Ήταν σίγουρος ότι στο μυαλό της εμφανιζόταν ξανά όσα πέρασε εκείνο το βράδυ. Χωρίς δισταγμούς της πρότεινε να πάνε στο ιταλικό εστιατόριο της γειτονιάς. Η Αυγή δέχτηκε αμέσως προσποιούμενη ότι είχε ενθουσιαστεί. Έτσι, ετοιμάστηκαν και κατευθύνθηκαν προς το ασανσέρ της πολυκατοικίας.

Βγαίνοντας από την πολυκατοικία και οι δύο αισθάνθηκαν ένα δροσερό ανοιξιάτικο αεράκι που σε συνεργασία με τον ήλιο δημιούργησαν μία ιδανική ατμόσφαιρα. Εκείνη τη μέρα είχε πολλή κίνηση και προβλημάτιζε ιδιαίτερα τον πατέρα της Αυγής. Το πρώτο εμπόδιο μπήκε στο δρόμο τους. Προσπαθούσαν να περάσουν τη διάβαση πεζών όμως κανένας δεν τους άφησε. Περίμεναν υπομονετικά ώσπου μία ηλικιωμένη κυρία τους άφησε να περάσουν απέναντι.

Διέσχισαν την οδό Ραδαμάνθους, ώσπου έφτασαν στη διάβαση. Έμπληκτος ο πατέρας της Αυγής είδε πως κανένα αυτοκίνητο δεν κατευθυνόταν προς τους μέρους τους. Καθώς βρισκόταν στη μέση της διάβασης ακούνε τον ήχο ενός αυτοκινήτου που έτρεχε τουλάχιστον με 200 km/h.

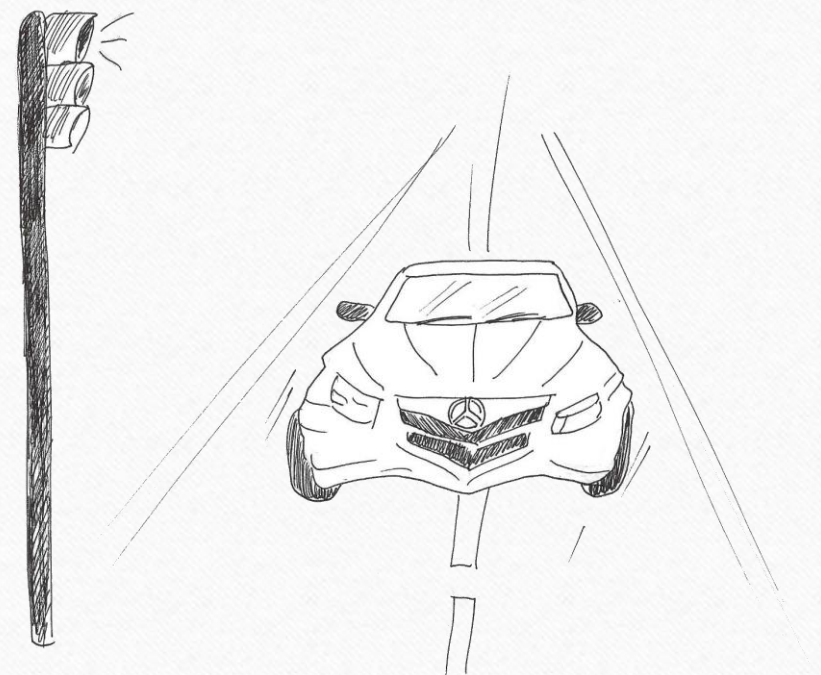
Ο πατέρας της τρομαγμένος με γρήγορες κινήσεις την πέρασε απέναντι, ενώ αναρωτιόταν πόσο αφελής μπορεί να είναι κάποιος ώστε να τρέχει με τόση ταχύτητα σε δρόμους της πόλης.

Σχεδόν φωναχτά έλεγε: “Που βρίσκεται η τροχαία να επιβάλλει την τάξη!”
Η Αυγή αισθανόταν πολύ άσχημα, ακούγοντας τον πατέρα της.

Βοήθησε την να αποφασίσει:

A. Να συνεχίσουν τη διαδρομή με προορισμό το εστιατόριο.

B. Να πάρουν το δρόμο της επιστροφής.

➡ Διάβασε τη συνέχεια στη σελίδα 29

➡ Διάβασε τη συνέχεια στη σελίδα 31

A.

Η Αυγή ήθελε να συνεχίσουν την διαδρομή παρά τις δυσκολίες που θα αντιμετώπιζαν. Είχαν περάσει τον κεντρικό δρόμο εδώ και 5 λεπτά σχεδόν και απείχαν ούτε 100 μέτρα από το εστιατόριο. Πλέον βρίσκονταν απέναντι, και περίμεναν να ανάψει το φανάρι πράσινο για να περάσουν. Καθώς περίμεναν, η Αυγή και ο πατέρας της παρατηρούσαν τα τραπέζια που βρίσκονταν έξω από το εστιατόριο.

Το πεζοδρόμιο είχε γεμίσει από τραπέζια πράγμα που έκανε την πρόσβαση της Αυγής, ακόμα πιο δύσκολη. Με δυσκολία έφτασαν και στην είσοδο του εστιατορίου. Ένας σερβιτόρος τους πλησίασε και τους ρώτησε που θα επιθυμούσαν να καθίσουν. Δεν είχαν και πολλές επιλογές καθώς η πρόσβαση δεν ήταν εφικτή παρά μόνο σε ένα τραπέζι στην άκρη του δρόμου.

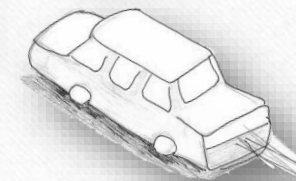
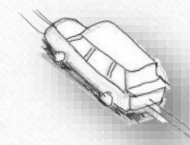
Η Αυγή έδειχνε χαρούμενη με αυτό το ψεύτικο χαμόγελο που φορούσε. Όμως η ίδια και ο πατέρας της ήξεραν πως νιώθει. Προσποιούμενη ότι περνάει καλά άρχισαν να μιλάνε για διάφορα θέματα. Μετά από μία ώρα περίπου σταμάτησαν να τρώνε και φώναξαν τον σερβιτόρο για να πληρώσουν και να πάρουν το δρόμο της επιστροφής. Βγαίνοντας απ' το εστιατόριο αισθάνθηκαν το τσουχτερό κρύο της νύχτας.

Η Αυγή παρατηρούσε το δρόμο.

Κοιτούσε το τελευταίο λεωφορείο της γραμμής όπου λιγοστά άτομα βρίσκονταν μέσα και έπειτα κοιτούσε και τα δεκάδες αυτοκίνητα και μηχανάκια που ήταν πίσω από το λεωφορείο. Κίνηση, κορναρίσματα και καυσαέριο παντού στην ατμόσφαιρα.

Αναρωτιόταν πώς γίνεται οι άνθρωποι να μην σιέφτονται καθόλου το περιβάλλον και να δημιουργούν όλα αυτά τα προβλήματα στον ίδιο τους τον εαυτό!

Έφτασαν σπίτι χωρίς καμία δυσκολία και αυτό εξέπληξε και τους δύο.

Επιστροφή στη
σελίδα επιλογής

Σελ. 28

ΤΕΛΟΣ

Συνέχεια στη
επόμενη ιστορία

Σελ. 33

B.

Η Αυγή και ο πατέρας της αποφάσισαν ότι ήταν καλύτερο να πάρουν το δρόμο της επιστροφής.

Όταν το φανάρι άναψε πράσινο ένα αυτοκίνητο έρχονταν στην κατεύθυνση τους χωρίς έλεγχο με αποτέλεσμα να τρομάξει και τους δύο πολύ. Όσο πιο γρήγορα μπορούσε ο πατέρας της Αυγής την πέρασε απέναντι και άρχισε να φωνάζει με παράπονο για το πόσο ανεύθυνοι είναι μερικοί οδηγοί αλλά και για την απουσία της τροχαίας στο δρόμο.

Η Αυγή προσπαθούσε να ηρεμήσει τον πατέρα της χωρίς αποτέλεσμα. Έτσι έφτασαν στο σπίτι που τους βρήκε και τους δύο λυπημένους και κατσούφηδες. Άλλη μία αδιάφορη νύχτα πέρασε σιέφτηκε η Αυγή καθώς διάβαζε το αγαπημένο της βιβλίο και άκουγε την αγαπημένη της μουσική από το κινητό της ενώ στο διπλανό δωμάτιο, ο πατέρας της προσπαθούσε να ηρεμήσει και να σκεφτεί τι θα έφερνε το μέλλον.

Με αυτές τις σκέψεις, η Αυγή παρέα με τα αστέρια αποκοιμήθηκε.

Βυθίστηκε σε έναν ύπνο βαθύ. Άδειασε το μυαλό της από τις δυσάρεστες σκέψεις και “χάθηκε” μέσα σε ένα πολύ όμορφο όνειρο. Ονειρεύτηκε την πόλη της εντελώς διαφορετική. Ελάχιστα αυτοκίνητα κυκλοφορούσαν στους δρόμους και όποιοι αποφάσιζαν να μετακινηθούν με τα αυτοκίνητά τους φρόντιζαν να το κάνουν με τον πιο φιλικό για το περιβάλλον τρόπο. Με ένα αυτοκίνητο ταξίδευαν όσοι περισσότεροι άνθρωποι γινόταν, ώστε να μειωθεί η χρήση τους. (carpooling). Η μετακίνηση με τα μέσα μαζικής μεταφοράς ήταν ένας από τους δημοφιλέστερους τρόπους μεταφοράς. Οι άνθρωποι προτιμούσαν να μεταφερθούν με το λεωφορείο καθώς είχαν επιτέλους συνειδητοποιήσει πόσο ωφέλιμο ήταν αυτό για το περιβάλλον.

Τα λεωφορεία είχαν κήπους στις οροφές τους, ενώ η χρήση ποδηλάτων ήταν μια καθημερινή συνήθεια. Μικροί και μεγάλοι χρησιμοποιούσαν τα ποδήλατά τους για τη μετακίνησή τους μέσα στην πόλη και ο αριθμός των ποδηλατών ολοένα και αυξανόταν. Σε αυτό βοήθησε και ο σεβασμός που υπήρχε απέναντι στους ποδηλάτες. Κανένας ποδηλατόδρομος δεν χρησιμοποιούνταν από αυτοκίνητα ή πεζούς και έτσι μπορούσαν όλοι να μετακινούνται ευκολότερα, ασφαλέστερα και φυσικά με οικολογικό τρόπο.

- “Αχ πόσο ωραία θα ήταν, να ζούσα σε αυτή την πόλη” μονολόγησε η Αυγή το επόμενο πρωί. Άραγε πόσο δύσκολο είναι να κάνουμε την πόλη μας πιο οικολογική αλλάζοντας τις συνήθειές μας;

Επιστροφή στη
σελίδα επιλογής

Σελ. 28

ΤΕΛΟΣ

Συνέχεια στη
επόμενη ιστορία

Σελ. 33

Αν θα προτιμούσες διαφορετικές επιλογές στην εξέλιξη της ιστορίας
μοιράσου τις προτάσεις σου μαζί μας πατώντας [εδώ](#)

A large, empty rectangular box with a black border, intended for users to share their suggestions or comments.

Μαθητές:

Συγγραφείς

Αμαλία Μπελενιώτη
Γιώργος Παπαδοσπυριδάκης
Ειρήνη Χασουράκη

Εικονογράφοι

Γιώργος Καραγιαννάκης
Παλόμα Σολάνου
Ιωάννα Τσαφαντάκη

Δείτε το flipbook της παρουσίαση μας εδώ: <https://online.flippingbook.com/view/419382/>